

РЕШЕНИЕ

№ 28914

гр. София, 17.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 06.07.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **216** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба на „БИОФРУТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх.“Г“, ет.8,ап.105 представляван от управителя Б. К. против РА № Р-22221923006045-091-001 от 29.05.2025г. издаден от М. К. – Н., в качеството на орган възложил ревизията и Е. И.-Г., в качеството на ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 1099/04.09.2025г. на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., с който по отношение на дружеството и за 2022г. е извършена горекция на счетоводния финансов резултат – преобразуване на финансовия резултат на дружеството и са установени задължения по ЗКПО в размер на 247 541,43лв. Твърди се, че акта е постановен в нарушение на производствените правила, материалния закон и целта на закона. В частност:

Констатациите в РД и РА са вътрешно противоречиви и нелогични. От една страна органите по приходите не признават реалност на доставките по ЗДДС и отказват правото на данъчен кредит, а от друга – това обстоятелство не намира отражение в частта по ЗКПО. От решението на директора на дирекция ОДОП също не става ясно защо едни факти са приети занедоказани и ерелавантни по ЗДДС но са счетени за безспорно сутановени при определяне данъчния резултат по ЗКПО. В тази връзка правилно е отменен акта в частта по ЗЗДС, но нелогично повърден в частта по ЗКПО.

Противоречиви и недоказани констатации при прилагане чл.70-71 ЗКПО. Фактическата обстановка е изложена фрагментарно, направени са произолни изчисления без дазателства

или поне минимално счетоводно обяснение. Така е прието, че за 2022г. дружеството е реализирало счетоводна печалба 3 246 470,23лв. след това са извършени увеличения на ДФР с 1 208 621,32 и намаления в абсолютно същия размер, включително приспадната данъчна загуба от 3 246 470,23лв. Така и при пълно съответствие между намаления и увеличение екипа достига до извод за призната загуба в размер на 771 055,91лв., а крайния ДФР е печалба от 2 475 414,32лв. При увеличения и намаления, които взаимно се неутрализират е невъзможно да се постигне положителен данъчен резултат в посочения размер. Липсва каквото и да било обяснение в тази връзка с РА. Неясно е и какви операции стоят зад увеличението с 1 208 621,32лв, дали са непризнати разходи, корекция на амортизации или изключени счетоводни позиции. Единственото число съпадащо стази стойност е отчетения разход по сметка 603 „разходи за амортизации“, но като тази сума е послужила за увеличение то това е погрешно защото съгласно чл.48 ЗКПО разходите за амортизации са данъчно признати, когато са начислени по данъчния амортизационен план и така или иначе са включени в посока намаление.

На следващо място и в разходната част ревизиращите сами са посочили, че декларираните разходи за 2022г. в размер на 2 326,97лв. съответстват на данните от оборотната ведомост и ГДД, даже са потвърдили изрично, че всички отчетени разходи по група 606 „по икономически елементи“ за реално обосновани и осчетоводени, в т.ч. разходи за материали, външни услуги, амортизации, заплати, социални осигуровки данъци и такси и за придобиване на ДМА, както и минимални суми по финансови разходи. Така представената таблица на стр.18 не е изчисление а хаотичен набор от числа. Това не позволява да се проследи как е формиран ДФР и как се е стигнало до сумата от 2 475 414,32 приета за облагаема печалба.

Органите по приходите са създали числов конструктор без съдържание и правна стойност. Липсва връзка между счетоводни и данъчни финансов резултат, респ. акта е немотивиран в нарушение на чл.117 ал.1 т.3 ДОПК. Няма нито една препратка и към ГДД по чл.92 ЗКПО по предходни години, нито към актове с които е определян или изменян размерът на данъчните загуби. Такъв подход е в нарушение на чл.117 ал.3 ДОПК.

На е извършено изясняване на преобразуванията по реда на чл.26 ЗКПО и не е установен ясно, пълно и обосновано ДФР. Не е изяснен и произхода и последователното пренасяне на данъчните загуби от предходните години. С което е нарушен и чл.5 ДОПК.

С оглед изложеното в тази част на жалбата се твърди, че актът е немотивиран, доказателствено необоснован и в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменен на основание чл.146 т.2 и т.3 ДОПК.

На следващо място се върди, че съгласно представена на ревизиращият екип оборотна ведомост от предходното счетоводство, в началото на 2022г., когато дружеството сменя управителя и минава към ново счетоводно обслужване е отчетен резултат по сметка 121 „Печалби и загуби от минали години“ в размер на 3 352 263,34г. непокрита загуба от минали години. Това е отразено и в ГДД за 2022г. като основание за приспадане данъчна загуба съобразно чл. 70 ал.1 и чл.71 ал.1 ЗКПО. РА нито оспорва нито обосновава тази стойност, ното представя изчисления с които да се ограничи приспадането и до 771 055,91лв. Не е извършена проверка на предходните ГДД по чл.92 ЗКПО, нито е изследвано дали част от посочената загуба не е усвоена или е изтекъл 5г срок.

Неправилно е определен момента за изчисляване на лихвата по корпоративния данък. В РА е посочено, че лихвата се дължи, считано от 01.07.2022г., което е правно невъзможно тъй като за данъчен период 2022г. задължението за корпоративен данък възниква една след

изтичане на данъчната година.Това обстоятелство представлява грубо нарушение на принципа на изискуемост на публичните вземания по чл.162 ал.2 ДОПК и начл.175 ал.1 ДОПК съгласно който илихв се дължи от настъпване падежа со деня на плащането.

Ответната страна – дикертора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП изразява становище за неоснователност на жалбата със събражение,идентични с мотивите на постановеното от него решение,които съдът ще възпроизведе, в относимата им, част по-долу.

В рамките на проверката по чл.158 от АПК и след отстраняване констатираните нередовности/с молба от 09.02.2026г./ съдът приема жалбата за редовна – подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения, както и за допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

По съществото на спора,с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка,съдът съобрази и приема:

Ревизионното производство е образувано със ЗВР от 16.10.2023г.,изменена със заповеди от 25.01.2024г. и 15.03.2024г.,издадени от М. К. – Н., началник сектор „Ревизии“,дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С.. Предмет на ревизията е установяване задължения по ЗДДС за периода 01.06.2022г. – 31.07.2022г. и по ЗКПО за периода от 01.01.2022г. – 31.12.2022г.

Изготвен е ревизионен доклад № Р-22221923006045-092-001 от 25.03.2025г.,срещу които е поададено възражение от дружеството,като следствие е постановен и процесният акт.

В рамките на производството за извършени редизца процесуални действия,като:

Извършени насрещни проверки а дружествата „Дани и Никол Пловдив“ ЕООД, „АУРОРА-ЗК“ ЕООД, „ЛИВ ГРУП“ ООД, „ИВ КОНСУЛТ 2015“ ЕООД, „СОЛМЕЙТ“ ЕООД, „КОСМОСЕРТ УСЛУГИ ЗА СЕРТИФИЦИРАНЕ-КЛОН“ „СКАЛА“ ЕООД, „брек“ оод, „тимед“ еоод. Изискани са писмени обяснения от ПИБ АД, А. Б. АД, ОББ АД, ДФЗ. Извършени са посещения в три обекта,собственост на ревизираното лице в грЛясковезц и Горна О.. Присъединени са доказателства събрази при ревизионно производство на „аурора-зк“ еоод – ДОСТАВЧИК НА РЕВИЗИРАНОТО ЛИЦЕ. Поискано и разрешено от СРС е разкриване на банкова тайна,като следствие са представени извлечения относно наличностите движението и операциите по сметките на дружеството.

На основание чл.124 ал.1 от ДОПК ревизираното лице е уведомено,че основаната за облагане с корпоративен данък ще бъде опеделена по реда на чл.122-124 ДОПК.

На база на събраните доказателства органите по приходите са приели,че не е осигурен достъп до оригинални счетоводни и търговски документи от жалбоподателя, липсва счетоводна отчетност,която да позволява последващ контрол и формиране на извод по отношение редонвостта на счетоводството. Не е установено водене на текущо счетоводство и изготвяне отчети в съответствие със счетоводното законодателство.

По отношение на корекциите на декларираните финансови резултати по ЗКПО е установено е че ревизираното лице е допуснало грешка при преобразуване за данъчни цели на счетоводния финансов резултат за 2022 г. Приспадната е данъчна загуба в размер на 3 246 470.23 лв. При анализ на декларираните данъчни загуби от предходни години е констатирано, че „БИОФРУТ“ ЕООД е приспаднало данъчна загуба в размер по-голям, от остатъка от минали години, който се е следвал. Посочено е,че съгласно чл. 70. ал. 1 от ЗКПО данъчно задължените лица имат право да пренасят данъчната загуба и когато са избрали това, то задължително се прави последователно до изчерпването през следващите 5 години. На основание чл. 71.ал.1 данъчната загуба се приспада при определяне на

данъчния финансов резултат в размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. На основание чл. 70 от ЗКПО е призната за данъчни цели приспадната данъчна загуба в размер на 771 055,91 лв., като разликата, която се явява в по-голям размер /2 475 414.32 лв./ е определена като неправомерно приспадната данъчна загуба.

Като следствие и за 2022 г. е извършена корекция декларирания с годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО счетоводен финансов резултат /С./ - печалба в размер на 3 246 470,23 лв. Извършено е преобразуване на С. с увеличения в размер на 1 208 621.32 лв. и намаления в размер на 4 455 091,55 лв., в т.ч. приспадната данъчна загуба в размер на 3 246 470,23 лв. На основание чл. 70, ал. 1 от ЗКПО е приспадната данъчна загуба от минали години в размер на 771 055,91 лв. Определен е данъчен финансов резултат /ДФР/ - печалба в размер на 2 475 414.32 лв. и следващ се корпоративен данък в размер на 247 541.43 лв.

В РД,неразделна част от РА е посочено,че са установени основания за преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока увеличение,тъй като:

РЛ е извършило приспадане на данъчна загуба до размера на положителния счетоводен финансов резултат – 3 246 470,23лв съобразно чл.70 ал.1 ЗКПО. Респ. сумата от 2 457 414,32лв. е неправомерно приспадната,поради което и при представяне в табличен вид на следващата се за приспадане загуба е прието,че финансовия резултат за 2022г. следва да се увеличи с 2 457 414,32лв. След извършената корекция е определен финансов резултат за 2022г. – печалба в размер на 2 475 414,32лв. и следващ се корпоративен данък – 247 541,43лв. Определено е и задължение за лихва върху тази сума за периода от 01.07.2022г. до издаване на РД в размер на 84 822,92лв. съгласно чл. 175 ДОПК вр. чл.1 ЗЛДТДПВ.

Посочено е още,че тъй като дружеството не е представило всички изискани обяснения и документи е проведена среща в сградата на НАП с цел преглед на оригиналите на издадените и получени от търговеца фактури,сключени договори за доставка,счетоводни справки, хронология на стопанските операции. В хода на ревизията не са представени и не са проверени вички първични счетоводни документи издадени и получени от задълженото лице,счетоводни и отчетни регистри,свързани с изграждането и воденето на счетоводна система на предприятието.Не са проверени счетоводните сметки по гр.50,гр.60 ,гр.61 с оглед установяване действително реализираните разходи и съпоставянето им с отчетените както и с данъчно признатият им размер,тъй като РЛ не е представило всички изискани първични и вторични счетоводни документи и регистри,хронологии на стойнаките операции и движение по счетоводни сметки.Не са проследени и записванията от гр.70 тъй като не е представено аналитичното им движение, а само оборотна ведомост за 2022г.Изследвана е съпоставимостта между приходи и разходи,както и използваните от дружеството активи с цел извличане на икономическа изгода.

В рамките на оспорването на РА и с процесното решение, директора на дирекцията ОДОП е отменил РА в частта с която са установени задължения за ДДС и е потвърдил РА в частта с която са установени задължения за 2022г. Посочено е в тази връзка,че основателно органите по приходите са извършили анализ по отношение размера на остатъка от минали години на данъчни загуби,в резултат на което е установен полагащият се данък за 2022г.Респ. потвърдил е РА и в частта по ЗКПО с която е извършена корекция по отношение приспадната данъчна загуба и установени допълнителни задължения.

Неправилно директора на Д ОДОП е приел,че РА не се оспорва в тази му час, но въпреки

това дължи произнасане, доколкото видно от подадената жалба по адм.ред РА се оспорва изцяло, а и в петитума на жалбата изрично е записано, че се иска отмяна на РА и в тази му част на определени задължения.

В този смисъл произнасянето му, в действително е било процесуално дължимо.

Следва да се приеме още:

Процесният РА е издаден от компетентен орган, в рамките на надлежно възложено производство - ЗВР от 16.10.2023г. издадена от М. К.-Н., оправомощена със заповед № РД-01-623/22.06.2023г. на директора на ТД на НАП в хипотезата на чл.112 ал.2 т.1 ДОПК.

Същият е постановен при спазване изискванията за форма и съдържание по чл.120 от ДОПК, въз основа на редовно издаден и връчен РД по чл.117 от ДОПК срещу който е подадено възражение и същото е разгледано при постановяването му, но отхвърлено като неоснователно, което е въпрос по същество на спора.

В рамките на производството не са допуснати процесуални нарушения влияещи и опорочаващи разпоредителното волеизявление на органа, като са инцирирани и осъществени надлежни процесуални действия във връзка с доказателствено-аналитична дейност на ревизиращият екип. Обезпечено е и правото на участие на РЛ в производството.

В този смисъл съдът приема, че РА е постановен от компетентен орган, в съответствие с изискванията за форма и съдържание и при спазване на процесуалните правила в производството.

Във връзка с материалната законсъобразност на оспорваният акт съдът съобрази:

По силата на чл.70 ал.1 от ЗКПО данъчно задължените лица имат право да пренасят данъчната загуба, формирана по реда на тази част. Когато данъчно задължено лице е избрало да пренесе данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години.

Диспозицията на ал.2 на посочената норма предвижда, че данъчно задълженото лице упражнява правото си на избор чрез приспадане на данъчната загуба през първата година след реализирането на данъчната загуба, през която лицето е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато до датата на данъчния контрол данъчно задълженото лице не е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, смята се, че лицето е упражнило правото си на избор за пренасяне на данъчна загуба.

В тази връзка и с нарочно разпореждане от 25.02.2026г. съдът е указал на жалбоподателя да заяви ясно оспорва ли констатацията, че не е представил висчки изисквани му документи в хода на ревизията, респ. ще представи ли същите в рамките на производството и ще ангажира ли доказателства в подкрепата си за неправилност на изчисленията на ревизиращият екип.

По нарочна молба от жалбоподателя е допусната съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на три въпроса, а именно:

1. След проверка на начална и крайна оборотна ведомост, главна книга, аналитични книги по счетоводни сметки, отчет за разходи и приходи, баланс за 2022г. вещото лице да посочи какви разходи са осчетоводени през 2022г. по група 60, в т.ч. по сметки 601, 602, 603, 604, 605 и 606.

2. След проверка на начална и крайна оборотна ведомост, главна книга, аналитични книги по счетоводни сметки, отчет за разходи и приходи, баланс за 2022г. вещото лице да установи какъв е характерът на сумата от 1 208 621,32лв. по сметка 603 „Разходи за

амортизации“ ,как е формирана същата...

3. След проверка на счетоводни книги, оборотна ведомост към началото на 2022г., сметка 121 „Печалби и загуби от минали години“, вещото лице да установи какъв е размерът на данъчната загуба пренесена от предходни години към началото на 2022г., респ. каква част от нея е могло да се приспадне през 2022г.

Видно от представеното заключение на вещото лице:

Осчетоводените разходи за 2022г. от група 60 са представени детайлно и в табличен вид, като включват разходи за ел. енергия, покупка на материали, различни видове услуги – СМР, консултантски, нотариални, по сертифициране, ремонт и поддръжка, счетоводни, застрахователни, начисления за амортизации, за трудови възнаграждения и по доовори за управление и контрол, за данъци и осигуровки.

Сумата от 1 208 621,32 лв. по сметка 603 „Разходи за амортизации“ е формирана като сбор от разходи за активи от сметка 203 „Сгради“ – 898 513,21 лв., за активи от сметка 204 „Машини и съоръжения и оборудване“, - 300 284 лв., за активи от сметка 205 „Транспортни средства“ 8 357,24 лв. и за активи от сметка 214 „П. продукти“. Заключение е, че осчетоводените разходи съответстват на изготвения амортизационен план на дълготрайни активи и начислените отчисления по плана за 2022г.

Във връзка с въпрос 3 заключението е, че по сметка 121 непокрытата загуба от минали години е 3 352 263,34 лв. посочена като крайно салдо към 31.12.2021г. и отразена като начално салдо към 01.01.2022г. Счетоводната печалба за 2022г. съгласно ГДД по чл. 92 ЗКПО е 3 246 470,23 лв. и дружеството е имало възможност да извърши приспадане на загуба в размер на 3 246 470,23 лв.

При проведено изслушване на вещото лице в открито съдебно заседание вещото лице заявява, че е изследвало единствено оборотната ведомост с крайни салда към 2021г. но не е изследвала верността на цифрата, тъй като счетоводителят на дружеството е обяснил, че след смяната на собственика на дружеството, разполага с тази информация.

Съдът не е допуснал въпросът дали е изследвана загуба от преходни години, тъй като това не е било предмет на експертизата, посочените от страните и определени от съда задачи. Респ. би се дописало едно непредставяне/в тази му част/ заключение. Искане за експертиза и допълнителен анализ по този въпрос не е отправяно от страните.

От своя страна ответника е представил ГДД подавани от дружеството за всяка от годините в периода 2013-2022г. Същите не са оспорени от жалбоподателя, не са направени и твърдения за наличие на неверно деклариран данни, респ. подавани корегирани декларации и прочее искания в тази връзка, които евентуално биха дали на съдът повод да се усъмни или анализира допълнително отразеното в изходящите от самата страна декларации. В т.ч. и в предоставеният срок за писмени бележки, постъпили от страната.

След запознаване с представените декларации се установява, че за 2016г. дружеството има данъчна загуба в размер на 939 797,44 лв., за 2017г. – загуба в размер на 643 574,49 лв. Така през 2018г. приспада 565 296,56 лв., като приспада изцяло натрупаните загуби през 2013 и 2014г. и част от печалбата пред 2015г. За 2019г. приспада 115 242,43 лв. част от формирана загуба за 2015г., за 2020г. приспада 993 561,24 лв. остатък загуба за 2015г. и част от загуба за 2016г. а през 2021г. лицето е на загуба, респ. няма право да извърши приспадане на загуба. В този смисъл и през 2022г. жалбоподателят може да приспадне загуби натрупани пред 2013г. в общ размер на 643 574,19 лв. и за 2021г. – 127 481,42 лв. или общо 771 055,91 лв.

Тези данни, установени на база подадени от самото дружество декларации не влизат в

противоречие със заключението на експертизата, която би довела до извод за отмяна на акта, ако същият третираше загуба пренасяна в период от 5г.,последователно. И доколкото експертизата дава отговори за други периоди и постановки,безспорни между старните то същата следва да се кредитира, но не може да обоснове оборващо РА,заключение.

По силата на цитираната законова разпоредба ДЗЛ имат право да пренасят данъчната загуба, формирана по реда на тази част. Изр. второ на чл.70 ал.1 ЗКПО ясно гласи,че когато данъчно задължено лице е избрало да пренася данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години.

Така, реализирането на положителен финансов резултат води до загуба на право на пренасяне/виж в този смисъл Решение № 5706 от 13.05.2016 г. на ВАС по адм. д. № 8431/2015 г. и цялата последваща съдебна практика/.

Същевременно правото на пренасяне се погасява с изтичане на посоченият 5г. последователен период на пренасяне. ВАС е имал възможност да постанови също така,че:

„Данъчно задължените лица, които формират данъчна основа по реда на част втора от ЗКПО, имат право да пренасят данъчната загуба. Упражняването на това право е по избор на лицето. Когато данъчно задълженото лице е избрало да пренася данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години след реализирането ѝ. Правото на избор се упражнява чрез приспадане на данъчната загуба през първата година след реализирането на данъчната загуба, през която лицето е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Т. е. данъчно задълженото лице избира дали да упражни правото да пренесе данъчната загуба, но моментът на приспадане не е по избор, а е точно определения в изречение първо на чл. 70, ал. 2 от ЗКПО. Ако лицето не пренесе данъчната загуба в този момент, то губи правото си на приспадане на данъчната загуба./виж Решение № 11523 от 13.12.2022 г. на ВАС по адм. д. № 2380/2022 г. и др./.

В този смисъл и през 2022г. дружеството не е разполагало с право да пренасяне загуба формирана през 2016г и преди това.

Като следствие правилно,съобразно нормата на чл.20 ЗКПО е определен размерът на годишният данък.

Противно на твърденията на жалбоподателя процесният акт не се явява необоснован,доколкото същият е изграден върху констатации на факти,декларирани от самото дружество в ГДД за съответните периоди. В. и самото дружество не оспорва и не твърди,че декларираните данни са неверни. Същите са изходящи от него и факта,че междувременно собствеността върху дружеството е била прехвърлена не променя този факт. В. новият управител,респ. собственик е имал,а ако не е имал поради никакви неуредици с предходният/каквито твърдения също не са изложени впрочем/ то е могъл да осъществи пълен достъп до декларираните от дружеството данни и да съобрази последващото си поведение.

При този изход от спора, съответна на закона като основание, но несъответна като размер, се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Нормата на чл.161 ДОПК ясно определя дължимост на разноски в полза на администрацията,които обаче следва да се определят съобразно НЗПП, а не съгласно Наредба № 1/2004г. на ВАдв.С. Същият размер съдът определя съобразно чл.24 изр. второ от НЗПП в размер на 200лв предвид липсата на фактическа и правна сложност, а единствено - необходимост от фактическа съпоставка и математическо изчисление на данни, както и предвид липсата на искане за увеличение съгласно чл.25 от Наредбата.

Съдът определя сумата в лева така, както е записано в нормативният текст на подзаконовият акт, като въпросът за валутната конверсия е въпрос по изпълнението на акта и не засяга процесното произнасяне.

Поради това и на основание чл. 160 ал.1 предл. трето от ДОПК,Административен съд София-град,⁷⁴ състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БИОФРУТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], против РА № Р-22221923006045-091-001 от 29.05.2025г. издаден от М. К. – Н., в качеството на орган възложил ревизията и Е. И.-Г.,в качеството на ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 1099/04.09.2025г. на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С..

ОСЪЖДА „БИОФРУТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 200/двеста/ лева съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.